

vilde jeg have ønsket, at det var kommet direkte frem dermed. Der er nu vel talt Noget derom fra Udvalgets og Ministerens Side her i Salen, men det vilde dog have været ønskeligt, om de havde vist os den Opmærksomhed i Betænkningen at nedskrive disse Afstaler og Overenskomster, selv om de vel endnu maa kaldes foreløbige, og begrunde dem, og ligeledes, at de enkelte Medlemmer, der ikke ere fulde med, ogsaa der havde begrundet deres Afviselse deraf, og at Ministeren efter Forespørgsel til ham havde faaet Leilighed til at give en skriftlig Fremstilling, for saa vidt det var tvivlsomt, om han gav det Hele sin Tilslutning. Vi havde da faaet det Principielle frem, det, der er Hovedsagen, men som der ikke staar Noget om i Betænkningen, og det var blevet tydelig og klart fremlagt for os i de Aktstykker, vi her behandle. Det tror jeg, at vi kunde have fordret af det høie Udvalg, og det i saa meget høiere Grad, som Sagen har omfattende Betydning. Jeg har ganske vist været Vidne til mange besynderlige Ting paa Jernbanevæsenets Omraade. Jeg har været Vidne til, at man har faaet Jernbanelovforslag i Udvalg som smaa Kalve, men at de ere komne ud deraf som Køer med to Kalve (Afskydelse af Tvermøss), ja endog med mange, med 20 Kalve kan det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds godt sige. Men det vil jeg dog sige, at naar de saaledes kom frem, begrundede man dem virkelig, fremsatte Forhandlingerne om enhver Sag og gav Begrundelse for ethvert Led, man havde føiet til Rjæden, og fremsatte ogsaa klart og tydelig, hvorledes man afskafte det fremmet, i hvilke Afdelinger o. desl. Men her kommer man med en Betænkning over et saadant Emne, hvori der ikke indeholdes Noget om det store Princip, som der dog skal vindes Stemning for og Tilslutning til af det høie Udvalg, hvis Medlemmer paa et Par Stykker nær ere privat interesserede i disse lokale Spørgsmaal — ved privat Interesserede mener jeg som Folkethingsmænd, idet det angaar deres Valgkreds; jeg mener naturligvis ikke dermed, at de have private Interesser for Die. Naar man vil nedsaette en Kommission i Folkethinget til at undersøge disse Forhold — naar jeg nævner Kommission, siger jeg alvorlig, at dette Emne kunde meget godt egne sig til at være Gjenstand for en parlamentarisk Kommissions Overveielse — inden man gaar til at forhandle med Ministeren om en Overenskomst om Samfærdselsforholdenes Udvikling, bør man ikke gjøre dette, før man ganske anderledes omfattende har forhandlet denne Sag og faaet den i et

større Udvalg, der var sammensat saaledes, at enhver Anskuelse om Jernbaneforhold havde faaet sine Talsmænd ind i det til Drøftelse af Spørgsmaalet, og vi havde faaet de Aktstykker for os, hvoraf vi rigtig kunde faae Belæring og Oplysning, men ikke tun Underhaandsaftaler, som man ikke har turdet komme frem med i Betænkningen, men som vi dog skulle godkende ved vor Afstemning her. Og hvad vil den Overenskomst sige, som det høie Udvalg har sluttet og givet Anvendelse her paa dette Forslag? Det vil sige at standse Jernbaneudviklingen i Landet i alle fattige Egne, og at alle afsides Egne, som i en Menneskealder have savnet dette direkte Gode, for Fremtiden skulle enten økonomisk flaaes eller ikke faae Gavn af det. Det er Betydningen deraf. Jeg spørger f. Ex. det ærede Medlem oppe fra Odsherred, om han tror, at de nogeninde faae en Bane ude i denne affides Del af Landet, dersom de skulle nøies med 25,000 Kr. pr. Mil til Banen? Jeg spørger tillige det ærede Medlem fra Syderup-Kredsen (Dømergaard) og det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann), om de tro det! Jeg spørger endvidere, hvad Grund er der egentlig, til at Løgstor-Hobro-Viborg Banen skal bygges som Statsbane med 25,000 Kr. Tilskud pr. Mil og Strækningen f. Ex. fra Rolding-Beile til Holstebro tværs over Sjælland — omtrent ligesaa stor en Afstand, da der er omtrent 7 Mil fra Beile til Herring — skal bygges af de paagældende Egne selv med blot 25,000 Kroners Hjælp — en Forskjel, der i alt Fald andrager en Værdi af 200,000 Kr. pr. Mil. Er der Spor af Fornuft i denne Overenskomst, at man udpeger en Egn og siger: I faae Banen 200,000 Kr. billigere pr. Mil end en anden, og det blot fordi det høie Udvalg har sluttet en Overenskomst med det høie Ministerium. Det er en interessant Forandring i selve Lovforslaget, at 80,000 Kr. og 120,000 Kr. pr. Banemil er nedsat til 25,000 Kr. Hvorfor er det slet? For Tilfældet! For Tilfældet! I Horsens have vi nogle Rigmænd, som vilde have fat i de 4,000 Mennesker, der bo udenfor Tørring, og som i alt Fald væsentlig hidtil ere gaaede til Beile, og vi have ved Endepunktet Godseierne, som ville staa i nær Forbindelse med Kjøbstaden; det var oprindelig Stødet til Horsens-Tørring Banen, som for en stor Del løber langs med Statsbanen. Midtvejs er der $\frac{3}{4}$ Mils Vej fra Tørringbanen til Stationen ved Statsbanen. I en tidligere Tid, hvor de økonomiske Forhold ikke vare saa trykkende, traadte forskellige ledende Kræfter sammen; man kan læse